

РЕШЕНИЕ

№ 2479

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **425** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от К. Я. В. срещу Решение № 20182845 от 09.09.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 2994/2021г.

В касационната жалбата се твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при явна несправедливост на наказанието – касационни основания по чл.348 от НПК. Иска се отмяна въззивното, както и на потвърденото с него наказателно постановление като са наведени доводи и за маловажност на нарушението. Претендират се разноски.

Ответникът – СДВР, редовно призован, в съдебно заседание не се представлява. Представени са писмени бележки, в които се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Наказателно постановление № 916/08.06.2020 г. на директор на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, на касатора, на основание чл. 63 ал. 1 от Закона за здравето /33/ е наложено наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл.209а, ал.1 от 33.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесното наказателно постановление съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 115-ти състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Съдът счита за правилни изводите на първоинстанционния съд, че както при съставянето на АУАН, така и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. АУАН, въз основа, на който е постановено обжалваното НП, също е в съответствие със законовите изисквания. Направеното в тях фактическо описание на нарушението е пълно и ясно, и съответства на посочената като нарушена законова разпоредба, като пълно и точно е описана нарушената противоепидемична мярка и конкретните заповеди на МЗ, с които е въведена. Констатираното и впоследствие санкционирано нарушение е доказано от обективна и субективна страна.

Със заповед № РД-01-197 от 11.04.2020г. на МЗ в сила от 12.04.2020г. до 13.05.2020г. включително, изм. - заповед № РД-01-236 от 24.04.2020 г., отм. със заповед № РД-01-263 от 14.05.2020 г., в сила от 14.05.2020г., е допълнена № РД-01-124 от 13.03.2020 г., изм. и доп. със Заповед № РД-01-131 от 17.03.2020 г., Заповед № РД-01-139 от 19.03.2020 г., Заповед № РД-01-144 от 22.03.2020 г., Заповед № РД-01-154 от 26.03.2020 г., Заповед № РД-01-168 от 30.03.2020 г., Заповед № РД-01-169 от 31.03.2020 г., Заповед № РД-01-172 от 02.04.2020 г. и Заповед № РД-01-195/10.04.2020г. (отм.), като е въведена нова противоепидемична мярка с т. 9, като се създава задължение за всички лица, когато се намират в закрити или на открити обществени места (в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, търговски обекти, паркове, църкви, манастири, храмове, зали, улици, автобусни спирки и др.) да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата (в т. ч. кърпа, шал и др.).

Санкционната разпоредба на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето (Нов – ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) предвижда, че който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение от 1000 до 2000 лв.

Безспорно се установи, че на посоченото време и място на открито обществено място, касаторът не е изпълнил въведената от МЗ противоепидемична мярка по време на въведената извънредна епидемична обстановка, а именно не е изпълнил задължението да има поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата.

Съдът счита, че извършеното от К. В. деяние не представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Извършеното нарушение е застрашило здравето на потенциално неограничен кръг лица, поради което следва да се приеме, че обществената опасност в случая се отличава с достатъчен интензитет, за са се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

Не е налице и по-благоприятна нормативна уредба по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗАНН. Заповедта на министъра на здравеопазването, цитирана в наказателното постановление е отменена, като впоследствие са приети други противоепидемични мерки. Това не води до отпадане на наказуемостта на извършеното деяние. Противоепидемичните мерки търпят промени по време на пандемията от COVID – 19, в зависимост от динамиката на заболяемостта в страната и по отделни региони. Затова всеки нов акт на министъра на здравеопазването не води до отпадане на отговорността за неспазване на противоепидемичните мерки от предходните заповеди по време на тяхното действие.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр. 94 т 29.11.2019 г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2 предл. 1 от АПК, Административен съд София-град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20182845 от 09.09.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 115-ти състав, постановено по НАХД № 2994/2021г.

ОСЪЖДА К. Я. В., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.